

اعتراضات و اعتصابات کارگری در بریتانیا

غول خفته تکان می خورد

صحنه ای از اعتصاب وحشی در انبارهای آمازون

صدای انترناسیونالیستی

تابستان گذشته موجی از اعتراضات و اعتصابات کارگری سراسر بریتانیا را فرا گرفت که بخشی از آنها اعتصابات خارج از کنترل اتحادیه‌های کارگری (اعتصاب وحشی) بودند که به «تابستان خشم» معروف گردید. مجدداً موج جدیدی از اعتراضات و اعتصابات کارگری سراسر بریتانیا را فرا گرفته است، اعتراضات از بخش بهداشت تا کارگران راه آهن، از بخش پست تا آموزش گسترش پیدا کرده است. اما اعتراضات و اعتصابات کارگری مختص بریتانیا نیست بلکه اعتراضات کارگری از آفریقا تا آمریکا، از آسیا تا اروپا را در بر گرفته است. اعتصاب وحشی کارگران حمل و نقل تونس، اعتصاب کارگران خطوط هوایی اسپانیا، اعتصاب کارگران بنادر پرتغال، اعتصاب کارگران صنایع مختلف ایران، اعتصاب کارگران راه آهن در آلمان، اعتصاب کارگران مواد غذایی آفریقای جنوبی، اعتصاب کارگران راه آهن فرانسه، اعتصاب کارگران فرودگاه‌های آمریکا و ... تنها گوشه کوچکی از اعتراضات و اعتصابات کارگری است. به عبارت دیگر در حال حاضر شاهد احیای مبارزه طبقاتی نه فقط در بریتانیا بلکه در کل جهان هستیم.

به گزارش موسسه تحقیقات صلح بین‌المللی استکهلم هزینه‌های نظامی جهانی به رکورد ویژه‌ای رسیده است. [۱] نکته حائز اهمیت این است که این گزارش دوره قبل از جنگ امپریالیستی اوکراین را در بر می‌گیرد بعد از جنگ هزینه‌ها صعود

تصاعدی به خود گرفته است. فقط بریتانیا در راستای سیاست جنگ افروزی خود تاکنون ۲,۳ میلیارد پوند کمک نظامی در کنار برنامه‌های آموزشی به اوکراین کرده است و متعهد شده است که این جنگ افروزی‌ها (کمک‌ها) به هزینه طبقه کارگر بریتانیا تداوم خواهد یافت. [۲]

بدنبال جنگ امپریالیستی روسیه - اوکراین (ناتو) بورژوازی جهانی حملات گسترده‌ای را به سطح معیشت طبقه کارگر انجام داد تا بتواند هزینه جنگ افروزی‌هایش را تامین کند. طبقه کارگر جهانی بهای جنگ را با تورم سرسام آور و سقوط استاندارد زندگی پرداخت می‌کند. تورم نه در کشورهای پیرامونی سرمایه بلکه در متروپل سرمایه از آنجمله بریتانیا ۲ رقمی شده است.

نه در سرمایه پیرامونی که زندگی طبقه کارگر و اقشار تحتانی جامعه زیر خط فقر است بلکه در بریتانیای پیشرفته بسیاری از خانواده‌های بریتانیایی بین غذای گرم، گرم کردن خانه و... ناچار هستند، الویت بندی کنند. کسانی هم پیدا می‌شوند که هیچکدام از اینها را ندارند. فیلیپ شهروند بریتانیا که بیمار و تنها است و می‌ترسید که در خانه‌اش یخ بزند و بمیرد با ایستگاه رادیویی بریتانیایی شرکت پخش لندن (LBC) تماس می‌گیرد و با هق‌هق گریه می‌گوید: "من نه روز است در خانه ام تنها هستم، سرمای شدیدی دارم." فیلیپ می‌گوید من برای کمک به یک بانک مواد

غذایی محلی مراجعه کردم، همه چیز بسته بود سپس ادامه می‌دهد: "من به حزب کارگر اهمیت نمی‌دهم، به محافظه کار اهمیت نمی‌دهم، من به بقای خودم اهمیت می‌دهم." مجری در پاسخ فلیپ می‌گوید: "تو تنها نیستی فلیپ!" [۳]

چگونه طبقه کارگر و اقشار تحتانی جامعه در بریتانیا با حمله بورژوازی به سطح استاندارد زندگی روز به روز فقیرتر می‌شوند؟ فقط به یک مورد که هنوز به دوران قبل از جنگ روسیه-اوکراین (ناتو) برمی‌گردد، اشاره می‌شود. به گزارش «اقتصاد لندن» بین سالهای ۲۰۲۱ تا ۲۰۱۱ دستمزد واقعی پرستاران ۶ درصد کاهش یافته است و پرستاران با تجربه کاهش ۲۰ درصدی داشته‌اند. [۴] در اعتراضات اخیر پرستاران خواستار افزایش حداقل ۱۷ درصدی دستمزدها هستند که با احتساب تورم تنها به مفهوم افزایش ۵ درصدی دستمزد واقعی است.

دولت بریتانیا برای مقابله با اعتصاب و برای پر کردن خلأهای ناشی از اعتصاب رانندگان آمبولانس و کارکنان مرزی ۱۲۰۰ سرباز بعنوان اعتصاب شکن وارد جامعه کرد. [۵] البته وارد کردن ۱۲۰۰ سرباز (اعتصاب شکن) به اعتصابات میتواند پیام دوگانه‌ای نیز داشته باشد. سوی از شکستن اعتصاب، اگر اعتصابات از کنترل خارج شدند، نیروی سرکوب، مداخله خواهد کرد. بورژوازی بریتانیا به شیادی و حيله گری معروف است و به اشکال نامتعارف برای سرکوب و به شکست کشاندن

اعتراضات و اعتصابات کارگری متوسل میشود و به عنوان آخرین راه حل به سرکوب مستقیم پلیسی متوسل خواهد شد. با این حال نخست وزیر متمدن و دمکرات بریتانیا با قاطعیت کامل به سرکوب پلیسی نیز تاکید کرده است.

نخست وزیر بریتانیا ریشی سوناک به سنت سلف خود «بانوی آهنین» وفادار است و شمیر خود را از رو بسته است و تاکید کرده است که با روسای پلیس ملاقات داشته و پلیس از حمایت کامل او برای سرکوب قاطعانه هر گونه اعتراض غیر قانونی برخوردار است. به عبارت بهتر اگر کارگران به غیر از اعتصابات و اعتراضات کنترل شده اتحادیه‌ها اعتراضات جدی انجام دهند، پلیس دموکرات ماسک دموکراسی را درخواهد آورد و همچون پلیس بورژوازی جنایتکار اسلامی ماهیت سرکوبگر و کثیف خود را نشان خواهد داد. ریشی سوناک می‌گوید:

«امروز بعداز ظهر من با روسای پلیس ملاقات کردم تا روشن کنم که آنها از حمایت کامل من در اقدام قاطعانه برای سرکوب اعتراضات غیرقانونی برخوردارند. مردم به اندازه کافی از این اختلال رنج می‌برند و کسانی که قانون را زیر پا می‌گذارند باید انتظار داشته باشند که تمام قدرت آن را احساس کنند.» [۶]

اهمیت اعتراضات و اعتصابات کارگری بریتانیا در این است که طبقه کارگر در سرمایه متروپل، در قلب یکی از جنگ افروزترین بورژوازی، در قبال سقوط استاندارد زندگی خود واکنش نشان می‌دهد. بورژوازی بریتانیا می‌خواهد طبقه کارگر بریتانیا در دفاع از دموکراسی فداکاری کند، لذا سر بلند کردن طبقه کارگر بریتانیا از اهمیتی ویژه برخوردار است. دولت تاجر شکست‌های سختی را به طبقه کارگر بریتانیا بخصوص در جریان اعتصاب معدنچیان تحمیل کرده بود، تا حالا پرولتاریای بریتانیا قادر نبود کمر خود را راست کند.

غیر قانونی اعلام کردن اعتصاب در راه آهن آمریکا با توجه به شرایط جهانی بسیار قابل تامل است. مجلس نمایندگان آمریکا لایحه‌ای را به تصویب رساند که به موجب آن اعتصاب در بخش راه آهن به بهانه اینکه تأثیرات مخرب بر اقتصاد کشور می‌رساند، قذغن شده است. لایحه به تصویب سنار رسید و به امضای جو بایدن نیز رسید، به تبع آن تبدیل به قانون شده است. در پی قانونی شدن این لایحه ارزش سهام اکثر شرکتهای راه آهن حدود ۲,۵ درصد افزایش یافت. البته لایحه قبلا به نوعی به توافق اتحادیه‌ها و دولت رسیده بود. قرار بود صد هزار کارگر اعتصاب کنند. یک اعتصاب در بخش راه آهن و توقف فعالیت قطارها در آمریکا

نه تنها می توانست روزانه ۲ میلیارد دلار به اقتصاد آمریکا خسارت وارد کند بلکه ماشین جنگی آمریکا را با مشکلاتی مواجه سازد.

اگر چه بورژوازی آمریکا با غیر قانونی کردن اعتصاب موفق شد فعلا جلوی اعتصاب را در یکی از صنایع کلیدی، راه آهن بگیرد اما نشریات و مجلات بورژوایی خود اعلام میکنند که سال ۲۰۲۳ سال اعتصابات کارگری در آمریکا خواهد بود. فورچون یک مجله معتبر تجاری آمریکایی نوشت: «جنگ کارگر و روسا در آمریکا تازه شروع شده است».[۷] «۲۰۲۳ سال اعتصابات کارگری خواهد بود» تیتز یکی از مقالات تایمز آمریکا است.[۸]

بر خلاف اعتراضات و اعتصابات کارگری تابستان گذشته در بریتانیا که بخشی از آنها خارج از اتحادیه های کارگری و به شکل اعتصابات مستقل (اعتصاب وحشی) شکل گرفتند، اکثریت قریب به اتفاق اعتصابات کنونی توسط اتحادیه های کارگری فراخوان داده شده است و این زنگ خطری برای طبقه کارگر بریتانیا است. بورژوازی بریتانیا به پتانسیل غول خفته، طبقه کارگر بریتانیا آگاه است و فراخوان اتحادیه های کارگری بیانگر آن است که بورژوازی بریتانیا تمام تلاش خود را می کند تا با کمک اتحادیه های کارگری اعتراضات کارگران را کانالیزه

کرده و از طریق اعتصابات از پیش برنامه‌ریزی شده، خشم نهفته کارگران را تهی کرده، مانع شکل‌گیری اعتصابات مستقل و مبارزه مستقل کارگری شوند.

اتحادیه‌ها با فراخوان‌های مقطعی و سازماندهی اعتصابات جداگانه (هر بخش جدا از هم)، و کانالیزه کردن اعتراضات مانع همبستگی طبقاتی کارگران می‌شوند، اتحادیه‌های کارگری نه مبارزه طبقه کارگر بلکه شکست طبقه کارگر را سازماندهی می‌کنند.

رهبر "رادیکال" اتحادیه سراسری کارگران راه آهن، دریانوردی و حمل و نقل (RMT)، میک لینچ به خاطر خاکسپاری ملکه بریتانیا اعتصابات را تعلیق کرد و به چاپلوسی ملکه پرداخت. او نشان داد در راستای منافع طبقاتی، کدام طبقه اجتماعی تلاش می‌کند. او به سمبل بورژوازی این چنین ادای احترام می‌کند:

"اتحادیه حمل و نقل (RMT) در ادای احترام به ملکه الیزابت به تمام ملت می‌پیوندد. اعتصاب برنامه‌ریزی شده راه آهن در ۱۵ و ۱۷ سپتامبر به حالت تعلیق درآمد. ما عمیق‌ترین تسلیت خود را به خانواده، دوستان و کشور ابراز می‌داریم." [۹]

نه در دیکتاتوری بلکه در کشور دمکراتیک و متمدن بریتانیا، بزرگترین اتحادیه یعنی اتحادیه یونیت (Unite)، کارمندان اتحادیه لیست سیاهی از

کارگران تهیه کرده و در اختیار کارفرمایان قرار می‌دادند که در آن کارگران به لحاظ سیاسی نامناسب تشخیص داده می‌شد، که نباید استخدام می‌شدند، تا امنیت تولید و صنعت تامین شود! [۱۰]

همبستگی ظاهری اتحادیه‌ها در اعتصابات اخیر بین بخش‌های مختلف و رادیکال شدن زبان اتحادیه‌ها صرفاً در راستای این است که اتحادیه‌ها به عنوان سازمان‌های کارگری مورد قبول کارگران قرار گیرند تا راحت‌تر بتوانند وظایف خود را پیش ببرند. اتحادیه به شدت مراقب هستند که کوچکترین بحثی بین بخش‌های مختلف طبقه کارگر بوجود نیاید و مجامع عمومی واقعی و بخصوص فراصنعتی بوجود نیاید در حالیکه در اعتصابات خارج از کنترل اتحادیه‌ها، بحث، مجامع عمومی، کمیته اعتصاب و... شکل می‌گیرند و اعتصاب توسط کمیته اعتصاب خود کارگران سازماندهی می‌شود، برای مثال کارگران آمازون یا کارگران نفت در دریای شمال.

با توجه به توضیحات بالا اگر چه اعتراضات و اعتصابات در بریتانیا سرآغاز مهمی برای طبقه کارگر بریتانیا است، اما معضل اصلی که در مقابل طبقه کارگر بریتانیا قرار دارد این است که چگونه در مقابل تکه تکه کردن و امتیزه کردن کارگران توسط اتحادیه‌ها واکنش نشان خواهد داد. در مقابل تکه تکه کردن کارگران توسط اتحادیه‌ها، ما تنها با گسترش مبارزه به دیگر صنایع و کسب همبستگی

برادران و خواهران طبقاتی خود می‌توانیم خواسته‌های خود را به بورژوازی تحمیل کنیم. تنها در سایه مبارزه و همبستگی طبقاتی است که خالقان نعمات بشری می‌توانند نه تنها از سطح معیشت خود دفاع کنند بلکه زمینه را برای محور بردگی مزدی مهیا سازند.

تا بردگی مزدی هست، تا نظام سرمایه داری هست، جهنم زمینی در انتظار طبقه ما، در انتظار بردگان مزدی است. مبارزه طبقاتی تنها پاسخ و افقی است که پیش روی طبقه ما قرار دارد. چرا که همین شبح مبارزه طبقاتی است که بورژوازی بیش از هر چیزی از آن وحشت دارد، بخاطر آن که مبارزه طبقاتی در روند تکاملی خود منجر به انهدام انقلابی نظام سرمایه‌داری خواهد شد. باید این نظام بربر و کثیف سرمایه داری را به زیر کشید.

زنده باد جنگ طبقه علیه طبقه!

صدای انترناسیونالیستی

۱۸ دی ۱۴۰۱

یادداشت‌ها:

[۱] موسسه تحقیقات صلح بین المللی استکهلم

[۲] جنگ افروزی بریتانیا در اوکراین

[۳] ایستگاه رادیویی بریتانیایی شرکت پخش لندن (LBC)

[۴] یک دهه فرسایش دستمزد

[۵] بی‌بی‌سی

[۶] ریشی سوناک

[۷] فورچون

[۸] تایمز آمریکا

[۹] اتحادیه حمل و نقل

[۱۰] کارمندان اتحادیه یونیت لیست سیاهی از کارگران تهیه کرده بودند که بیش از ۳۲۰۰ کارگر را شامل می شد و در رابطه با ۴۰ شرکت تهیه شده بود. مقامات اتحادیه، کارگران را در لیست سیاه خود به سه گروه "میلیتانت"، "دردسر ساز" و "هشدار و مواظب باش" تقسیم کرده بودند. نتیجه لیست سیاه منجر به این شده بود که بسیاری از کارگران مدت های طولانی را بیکار بمانند. بیکاری طولانی مدت مشکلات دردناکی را برای این کارگران در کشور دموکرات و متمدن بریتانیا بیار آورده بود. گزارش روزنامه گاردین را می‌توانید در روزنامه گاردین بخوانید.

ایمیل:

contact@internationalistvoice.org

وبسایت:

<https://www.internationalistvoice.org>

کانال تلگرام:

<https://t.me/intvoice>

تویتر:

https://twitter.com/int_voice